

Nereus Magazine

Magazine voor leden en reünisten van de Amsterdamsche Studenten Roeivereniging Nereus

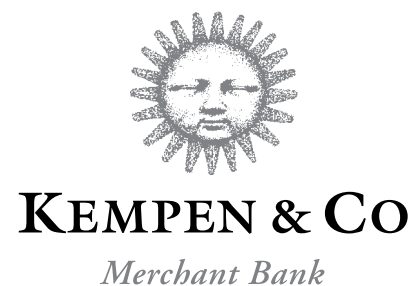
OS Londen: BRONS!

Nereus wint de 129ste Varsity!

Alleen maar goud

De Mâcon-vier

Sponsoren der A.S.R. Nereus

Kempen & Co is sponsor van alle wedstrijdsecties van de A.S.R. Nereus

Heineken is sponsor van het Nereus evenement de 'Heineken Roeivierkamp'

Redactioneel

TIM BOUWMEESTER

Waarde (oud-)Nereïd, geachte donateur, beste lezer,

Deze editie van het Nereus Magazine komt later tot u dan gebruikelijk, mijn excuses hiervoor, maar laat dat u niet weerhouden om de inhoud ervan tot u te nemen.

U zult lezen over de prestaties van onze olympische Nereïden. Tijdens de voorbij Olympische Spelen won de damesacht andermaal een medaille en kreeg Nienke Kingma voor de tweede keer in haar carrière olympisch eremetaal omgehangen. En wat zijn de Spelen zonder Diederik Simon? Natuurlijk was hij er weer bij, voor de vijfde maal. En weer maakte hij deel uit van een ploeg die voor een podiumplek in aanmerking kwam. Gehuld in een blauwe coachjas was Josy Verdonkschot verantwoordelijk voor een tweetal Italiaanse dames en kwam een oud-Nereïde voor België in actie in een zeilboot.

Het is traditie dat u in dit blad leest over Nereus' toppers van morgen: de eerstejaars- en middengroeproeiers. Geri Donkervoort, thans Commissaris Sportontwikkeling in het bestuur van de KNRB, verhaalt op boeiende wijze over haar roeiloopbaan en de Archiefcommissie richt het woord tot u.

Voor het tweede jaar op rij was de gestuurde Nereus-vier de snelste ploeg over 3 kilometer op het Amsterdam-Rijnkanaal. Met afstand won de Oude Vier het Hoofdnummer en kon de ab actis andermaal met naald en draad aan de slag om een kruisje op het vaandel te borduren.

De kans bestaat dat de volgende keer dat u het Nereus Magazine thuisbezorgd krijgt, dit in een andere stijl zal zijn. De redactie is van zins uit te breiden en te verjongen, waarvan u hopelijk dit jaar nog de eerste vruchten zult proeven. Via magazine@nereus.nl verneem ik graag uw ideeën.

Ik wens u veel leesplezier.

Ioë Hikemelaya!

STICHTING OUD NEREUS

Oud Nereus bestaat sinds 1921 en wordt gevormd door oudleden die hun onderlinge band en die met Nereus in stand willen houden. Daarbij, en waar en wanneer nodig, ondersteunen zij Nereus financieel. De activiteiten van Oud Nereus worden, in de huidige juridische opzet, aangestuurd door de Stichting Oud-Nereus.

Bestuur

Kees Jan Ponsen (voorzitter) | 020 496 89 30
Myriam Steenman (secretaris) | 035 772 73 11
Pim Vos (penningmeester) | 035 646 91 56
Nienke Agoston | 020 669 92 43
Chris Deen | 035 544 57 98
Jaap Hulshof | 070 517 80 84
Hans Kelderman | 06 51 814 869
Janneke van Marle | 06 14 283 202
Christine Vink | 020 770 67 96
Irene Wolfs | 06 50 295 284

De financiële steun die Oud Nereus vanaf 1921 heeft gegeven, was vrijwel uitsluitend voor de aanschaf van wedstrijdschepen; het was een soort Botenfonds. In de loop der tijden zijn daarnaast ook Fondsen opgezet ter dekking van de kosten van de bootsman, en van de kosten van begeleiding en coaching van het wedstrijdroeien. Nu zijn er dus drie Fondsen.

Elk Fonds heeft twee beheerders, waarvan er één bestuurslid van Oud Nereus is, en één wordt aangesteld door de ereleden. Alle donateurs krijgen het jaarverslag en de jaarrekening van Oud-Nereus; de donateurs van één der andere Fondsen krijgen ook de jaarrekening van dat Fonds toegestuurd.

COLOFON

Het Nereus Magazine wordt door de A.S.R. Nereus uitgegeven voor de leden van Nereus en de donateurs van Oud-Nereus, 100+ Fonds en Willy Bloemendal Coachfonds. Het komt thans één keer per jaar uit.

redactie

Tim Bouwmeester en Julius van Manen

OUD-NEREUS FONDS

Het vermogen wordt door jaarlijkse donaties van oudleden gevormd, en wordt aangewend voor de aanschaf van wedstrijdschepen.

Beheerders

Kees Jan Ponsen | 020 496 89 30
Pim Vos | 035 646 91 56
Adres: Vermeerlaan 13 S, 1213 EA Hilversum
Bankrekening: 60.22.43.297

NEREUS 100+FONDS

Het 100+Fonds is in 1985 opgericht met het doel een vermogen te vormen waaruit de kosten van de bootsman betaald kunnen worden. Het streven is deze kosten helemaal uit het rendement eigen vermogen te voldoen. De inkomsten van het Fonds bestaan naast intrest en dividenden, uit termijnen van lijfrenten die voor de donateur fiscaal aftrekbaar zijn.

Beheerders

Chris Deen | 035 544 57 98
Jan Peter de Geus | 035 646 97 27
Adres: Leestraat 1, 3743 EH Baarn
Bankrekening: 49.05.81.862

WILLY BLOEMENDAL COACHFONDS

Het CoachFonds is in 2002 gevormd om daaruit de kosten van organisatie, begeleiding en coaching van het wedstrijdroeien te betalen. Naast een aanzienlijke bijdrage van Nereus zelf, dragen oudleden, net als bij het 100+Fonds, bij middels termijnen van lijfrente.

Beheerders

Janneke van Marle | 06 14 283 202
Taco Bruinsma | 06 16 126 285
Adres: Amsteldijk 130 A, 1078 RT Amsterdam.
Bankrekening: 40.01.53.734.

vormgeving

Julius van Manen

druk

Drukkerij Groen, Hoofddorp
Oplage 1000 stuks

beeldmateriaal, met dank aan

Mark Sassen, Merijn Soeters en Katie Steenman

Inhoud

4 | NEREUS WINT DE VARSITY!

6 | OLYMPISCHE SPELEN LONDEN

9 | RONDJE BOS DO 20DEC 19.00U

10 | ALLEEN MAAR GOUD

14 | HELP ONS ARCHIEF

16 | DR MEURERHUIS

17 | AMSTELDIJK IN HET KORT

18 | DE MÂCON-VIER

20 | WOORD VAN DE PRAESES

22 | WEDSTRIJDSEIZOEN 2011-2012

26 | NIEUWS VAN OUD-NEREUS

27 | WEDSTRIJDKALENDER 2013

28 | IM: KOOS SCHLETTE (1924-2012)

29 | IM: BÉ KERNKAMP (1929-2012)

Nereus wint de Varsity!

De Oude Vier van Nereus haalde op 8 april 2012 voor de 38e keer de gouden blikken naar Amsterdam. Dirk Uittenbogaard, Peter van Schie, Govert Viergever, Bob van Velsen en stuurman Tim van den Ende lieten in een indrukwekkende race de concurrentie ver achter zich. Het Varsityvaandel zal daarmee op de Amsteldijk 130a blijven en is met een extra bordeauxrood kruisje gesierd. Foto: Katie Steenman

Olympische Spelen Londen

TIM BOUWMEESTER | Op majestueuze wijze werden eind juli de Olympische Spelen van Londen geopend. Letterlijk aangezien niemand minder dan Queen Elizabeth II samen met James Bond een rolletje speelde tijdens de openingsceremonie. Dat de Engelsen kunnen buigen over een heel leger aan iconen, werd treffend in beeld gebracht: legendarische artiesten, Mr Bean, de Mini Cooper en natuurlijk de bolhoed. Zoals het een goede opening betaamt, laat het gastland zich van zijn beste kant zien; de Britten deden dat gedurende de twee weken die volgden ook op sportief vlak. Met niet minder dan 29 gouden medailles eindigde Team GB op de derde plaats in het medailleklassement. Vier keer goud was de oogst op de roeibaan. Hoe het de Nederlandse equipe verging, leest u hieronder.

De Nederlandse olympische afvaardiging bestond uit een zevental ploegen, waarvan drie vrouwenboten. Voor het eerst sinds lange tijd kon Nereus zich geen hofleverancier van de equipe noemen, maar was desondanks met vijf atleten en een reserve goed vertegenwoordigd. Susannah Chayes (W8+), Jan Klerks (W2x, LW2x) en Dave McGowan (M4-, M2-) keken vanaf hun coachfiets toe hoe hun atleten, na al die maanden van hard trainen, het er op het belangrijkste roeitoernooi vanaf brachten.

Vrouwenacht

Na de prachtige zilveren medaille die de damesacht in Peking verdiende, namen een aantal topvrouwen afscheid van de roeisport of namen gas terug. Het noopte coach Susannah Chayes tot het zoeken naar en inpassen van jeugdige roeisters in het vier jaar durende traject. Het doel was goud halen op de Spelen in Londen. Deze verjongde acht kende echter een voortvarende start door in 2009 gelijk brons te winnen op de WK. Vanaf dat moment is de damesacht steeds een medaillekandidaat geweest, ondanks dat het podium op een WK niet meer werd gehaald. De ploeg reisde af naar Londen met een bronzen medaille (Luzern) en een vierde plek in de tas. Dat is echter niet het hele verhaal, want onderweg kende het achttal het nodige blessureleed. De enige Nereïde aan boord, Nienke Kingma, onderging tijdens het seizoen een rugoperatie en heeft hard moeten werken om op tijd hersteld te zijn voor de Spelen. In haar absentie roeide Nereïde Olivia van Rooijen uitstekend mee in de acht, hetgeen door zowel haar coach als haar ploeg als onmisbaar werd genoemd. Op de Spelen echter nam Kingma haar plek weer in en fungeerde Van Rooijen als reserve.

niet haar klasse zien, maar die kwam in de herkansing toch zeker wel tot uiting. Van start tot finish leidde het gestuurde octet en verzekerde zich daarmee van een plek in de finale, de laatste te nemen horde om het beoogde doel te bereiken. Die olympische finale werd een 'three horse race', met Nederland, de VS en Canada die voor de rest van het veld uit voeren. De vrouwenacht moest echter toezien hoe zich een Noord-Amerikaans een-tweetje ontvouwde aan kop. De Amerikaanse dames waren andermaal een

maatje te groot voor alle andere ploegen en prolongeerden hun olympische titel. Het zilver was er voor de Canadezen en het brons voor Nederland. Deze medaille betekende de vierde achtereenvolgende podiumplaats voor de Hollandse damesacht. Zoals coach Chayes het verwoordde "ze hebben hun beste race tot het eind bewaard", kunnen deze dames niet anders dan heel tevreden terugkijken op deze olympische missie. Nienke Kingma heeft nu een zilveren (2008) en een bronzen olympische medaille in haar bezit.

Mannenacht

Nieuw in het olympische roeiprogramma waren de finales die verspreid liggen over vier dagen. Al op de eerste finaledag stond het snelste roeinummers van allemaal op het programma, de herenacht. Hoe zag de aanloop naar deze finale er van de Holland Acht uit? In deze ploeg waren de voorbije vier jaren veel wisselingen waar te nemen. Ook de mannen namen in 2009 het brons mee van de WK en stonden daarna niet meer op het wereldpodium. Wel waren de races in Luzern steeds erg sterk en stak het achttal de wereldtop

naar de kroon. Naarmate de Spelen dichterbij komen, raken ook de media enthousiaster over de roeisport – traditioneel een medaillesport voor Nederland – en komen er meer verhalen naar buiten. Was het niet om de coaching te doen, dan was het wel om het materiaal. Kort en goed beviel de speciaal aangemeten en gefabriceerde acht (met Nederlandse technologie aan boord) niet helemaal en was het René Mijnders die tijdens het olympisch toernooi de coachtoeter ter hand nam. Een medaille behoorde desalniettemin tot de mogelijkheden, maar dan moest het echt allemaal kloppen. Dat lukte op Dorney Lake niet direct, want zowel in de heat als de herkansing kwamen de heren niet als eerste over de bubbelteslijn. De schone taak aan Diederik Simon (bezig aan zijn 5e OS finale!) en Jozef Klaassen om die race uit de hoge hoed te toveren die hen zou leiden naar olympisch eremetaal. Bijna had Simon voor de vierde maal in zijn rijke carrière aan het erevlot aan kunnen leggen: slechts 0,8 seconde scheidde de nummers 3 t/m 6, waarbij de Holland Acht als vijfde eindigde. De eerdergenoemde kroon zit overigens muurvast op de hoofden van de mannen uit de Deutschlandachter: zij zijn

deze gehele olympiade ongeslagen gebleven. Tweede werd Canada, derde Groot Brittannië.

Mannen vier-zonder

Op de vierde en laatste finaledag trad de Nederlandse zware vier-zonder aan. De helft van de roeiers in deze boot verdedigde de eer van de ASR, in de persoon van Boaz Meylink en Ruben Knab. Beide mannen leerden het roeien van niemand minder dan Diederik Simon; mentor en pupillen samen uitkomend op de Olympische Spelen. Het verhaal van Beijing en de zware vier-zonder moge bekend zijn, van dit viertal relatief jonge atleten viel een medaille niet te verwachten. Het halen van de finale en dan zien waar het spreekwoordelijke schip zou stranden was eerder het doel. De vier-zonder haalde vrij overtuigend de finale. Inmiddels was echter ook de zwakte van de in 2004 aangelegde roeibaan duidelijk geworden: de wind had vrij spel en blies dwars over de onbeschutte baan. Dit had tot gevolg dat de baanindeling werd aangepast, waarbij de Holland Vier op een ongunstige boei kwam te liggen. Misschien dat de heren onder meer neutrale omstandigheden voor een daverende verrassing hadden kunnen zorgen, maar helaas,

de ploeg sloot het toernooi af met een vijfde plaats. De Britten wonnen voor de vierde maal in successie de gouden medaille in dit nummer.

Italiaanse dames en zeilen

Josy Verdonkschot reisde naar het Verenigd Koninkrijk af met een tweetal Italiaanse dames. Met dit Zuid-Europese duo kon hij niet de grootse prestatie evenaren die hij vier jaar eerder neerzette met Marit van Eupen en Kirsten van der Kolk. In plaats van goud met de lichte dubbel-twee werd het dit keer een tiende plaats met de twee-zonder. Die olympische titel van Beijing werd in Londen trouwens verdedigd door een duo van KNSRB-genoot Skadi. Zij eindigden op de achtste plaats in de lichte dubbel.

Op een heel ander stuk water, zo'n tweehonderd kilometer zuidwaarts van de roeibaan in Dorney, kwam een oud-NereIde in actie in de Laser Radial zeilklasse. Evi van Acker roeide in de eerstejaars damesacht van Nereus in 2005 toen zij studeerde in Amsterdam. Deze geboren Belgische is echter een zeilster in hart en nieren. In 2008 zeilde ze naar een achtste plaats in Qingdao (OS Beijing), maar beklom in het zuid-Engelse Weymouth wel het erepodium en kreeg de bronzen medaille omgehangen.

Onderstaande uitnodiging leidde tot een kleine 100 uitgeputte, maar dolblij mannen en deze memorabele plaat. Foto's: Merijn Soeters

rondje bos do 20dec 19.00u

Beste oud outdoorangers,

1991 was het moment dat Ruud Stokvis aan Edmond Angenot vroeg om de outdoortraining te verzorgen voor de eerstejaars herenacht. Met het vooruitzicht dat dit voor maximaal 1 jaar zou zijn was hij daarvoor uiteindelijk wel te strikken. Het werden iets meer seizoenen zoals we weten. In deze lange periode hebben honderden zware en lichte wedstrijdroeiers onder leiding van Edmond zich wekelijks in het zweet en modder gewerkt. Al struinend over de donkere paden van het Amsterdamsche Bosplan werd zodoende een degelijke basis voor het roeiseizoen neergezet. Velen van u zullen met weemoed terugdenken aan deze donderdagavonden tijdens de wintermaanden. Sommigen ook niet. Het mooie is dat de outdoor in al die tijd exact hetzelfde is gebleven. De heuvel, de bekende oefeningen, het rondje etc. En dat geldt ook voor Edmond zelf. Kapsel, snorretje, kenmerkende loopstijl, de commando's, etc.

Ook aan mooie dingen komt helaas een einde. Edmond heeft 21 seizoenen met veel plezier en trouwe inzet een enorme bijdrage geleverd aan het wedstrijdroeien op de ASR. Vanaf oktober j.l. heeft Guido van Els het overgenomen en zal de outdoortraditie voortzetten tot 2033.

Om nog 1 keer met z'n allen samen met Edmond te kunnen genieten van het hollen in ons Amsterdamsche Bos (en elkaar ook weer eens te zien), bent U allen van harte uitgenodigd om donderdag a.s. 20-dec het traditionele rondje bos mee te lopen. Om de werkende onder ons tegemoet te komen zal bij hoge uitzondering niet vertrokken worden om 18.00u maar om 19.00u (vertrekt!).

Het is niet geheel ondenkbaar dat bij velen de conditie inmiddels iets is weggezakt. Geen angst. Deze lieden kunnen kiezen voor de welbekende sluiproutes.

Kom dus allen en na afloop is er een borreltje op Nereus. Ook leuk. Edmond loopt mee in de bekende rol van bezemwagen maar denkt op dit moment dat hij met slechts de huidige eerstejaars op pad gaat.

De namen-database van Nereus is nog altijd gebrekkig. Stuur daarom deze mail eventueel door aan ploeggenoten die ontbreken (of fout adres) op de lijst.

Tot donderdag

mvrg,
Diederik Simon, Nico Mensingh

Alleen maar goud

GERI DONKERVООRT | Dat een (sport)carrière vaak niet rechtlijnig verloopt, beschrijft Geri Donkervoort in onderstaand artikel. Ze verhaalt over hoe het roeien haar leven vorm heeft gegeven en dat de haat en liefde voor het roeien van alle tijden blijkt te zijn.

Op een dag komt mijn oudste zus thuis met de mededeling dat ze gaat roeien, niet voor een tochtje, maar echt bij een roeivereniging. Ik ben 14 en lach haar vierkant uit. Roeien! Het woord alleen al. Achterlijke boeren sport, van A naar B gaan door aan palen te hangen! Ik wil er niets over horen, niks van weten. Stomme, achterlijke sport. Maar gaandeweg druppelen de verhalen over dat rare tijdverdrijf Huize Donkervoort binnen. Ik hoor van plezier, van afzien, van wedstrijden en dat je die kunt winnen. Ik hoor termen als zwaar, techniek, moeilijk. “Moeilijk? Roeien? Hou op zeg: je stapt in een boot en je peddelt weg”. Sláánde ruzie.

En dan komt de dag dat er een feest is op die stomme roeivereniging. Of ik mee wil. Neuja... dat moest ik dan maar doen... Ondertussen 17 en bovenmate geïnteresseerd in het andere geslacht. Ik voel me meteen thuis op dat feest. De humor, de gekte, de energie. Wel wordt er bijna alleen over roeien gesproken waar ze allemaal onbegrijpelijk gek van zijn. Ik basketbal en kan dat heel goed, maar na dat feest wil ik roeien. Ik wil óók bij die wereld horen. De eerste keer dat ik in een boot stap is precies zoals ik mij had voorgesteld. Niks an. Alles beweegt, alles gaat door, niks stopt. Maar ik doe het met twee vingers in m’n neus. Ik heb natuurlijk ook niet voor niets een 9 voor gym. Als ik aanleg staat heel Naarden te applaudiseren en te juichen aan de kant, iedereen is uitgelopen om mij te zien. Zo’n uitzonderlijk talent hadden ze nog nóóit meegemaakt.

Zo ging het dus niet. Het viel keihard tegen. Wat een geploeter, wat een struggle om die boot een beetje in balans te krijgen. En hoe krijg je in godsnaam een riem een beetje soepel uit het water. Jeeumich, wat een gewiebel. En dan is er opeens één haal waarvan je voelt: dit is zoals roeien bedoeld moet zijn. Eén haal op een paar honderd. Maar die ene haal triggert wel om de volgende keer weer in een boot te stappen.

Dankzij de eerste beginselen bij Naarden word ik geselecteerd voor de eerstejaars vrouwen acht van Triton. Een gouden eerste jaar, niet vanwege

de overwinningen, drie blikken maar want Nereus won bijna altijd, maar vanwege de sfeer, de lol en de saamhorigheid. Ik geniet van het roeien en ben er goed in. Ik wil top roeier worden. In mijn tweede jaar roei ik dan ook op zeven in de Nationale acht die tijdens de WK van 1977 de finale haalt. Zesde, dat wel.

In 1978 zit ik in een Orca/Triton boot. Vier grote vrouwen die maar één ding willen: de WK in Nieuw Zeeland. Een vier bij Nereus wil dat ook. Het hele seizoen maken de twee boten elkaar het leven zuur. Tijdens wedstrijddagen wordt nauwelijks met elkaar gesproken. We gedogen elkaar, minachten elkaar liever. Gaandeweg het seizoen wordt maar niet duidelijk wie nou de sterkste is. In Luzern roeit Nereus de ene dag beter, de andere dag wij. Dan komen de Nationale Kampioenschappen. De vier die kampioen wordt gaat naar de WK in Nieuw Zeeland hebben de Bobo’s bedacht, maar wel met vervanging van de zwakste schakel. We horen het aan en denken laten we nou eerst maar dat NK roeien. Het loopt voor ons niet goed af: we moeten de eer aan Nereus laten.

De TAC (Technische Advies Commissie) vindt dat ik als sterkste van de Triton/Orca boot, in de Nereus ploeg naar Nieuw Zeeland moet. Susanne Plessius wordt uit de Nereus boot gezet. En ik moet gaan roeien in een ploeg waar ik het hele jaar tegen heb geroeid. Ik moet 6 weken in trainingskamp en slapen in een stacaravan aan de andere kant van de wereld met meiden waar ik geen enkele band mee heb. Ik ben 22 en ik weiger. De Nereus boot valt mij aan. Hoe kan ik ze nou in de steek laten? Als ik niet ga, gaan zij ook niet. Ja, lullig maar ik doe het in ieder geval niet. Ik kán het niet. Ajax en Feyenoord wisselen ook geen spelers uit vlak voor een belangrijk toernooi. De Nereus roeisters houden me voor dat het wel om Nieuw Zeeland gaat. Ik heb de indruk dat het ze niet om het roeien gaat, maar om de reis. Het sterkt mij nog meer in de overtuiging niet te gaan. Het KNRB bestuur komt met mij praten, de pers valt over mij heen. Ik krijg kritiek. Maar ik doe het niet.

Geri Donkervoort (slag) en Linda Luiting varen op de Koninklijke van 1982 naar een tweede plaats: “Tussen de Russen en Oost-Duitsers in! De beste wedstrijd van mijn leven.”

Uiteindelijk gaat Liesbeth Vosmaer in mijn plaats. De ploeg wordt zevende en laat zich nota bene voorbij roeien door de Chinezen.

Het jaar erop zit ik in de nationale acht voor de WK in Bled, samen met een paar roeisters uit die Nereus vier. Over de WK in Nieuw Zeeland wordt niet meer gesproken. Roeien in die acht is geen feest. Er is veel onderling gezeur en gezeik. Eén keer gaat het subliem, als we ons in Luzern tussen het Oostblok vechten en derde worden. De race gaat als een streep. We vreten die hele kilometer in één keer op. Een geweldig gevoel. Onvergetelijk. Maar op de WK van Bled zijn we het kwijt. Ik weet niet eens meer of we de finale hebben gehaald.

Ondertussen ben ik van Utrecht naar Amsterdam verhuisd. Nereus is the place to be, dat weet ik ook wel. Maar ik heb niet bepaald het gevoel dat ik daar welkom ben. Mijn oudste en jongste zus roeien bij eh...laat ik zeggen die club aan de Bosbaan. Tja...ik heb geen keus. Ik ga daar dan ook maar roeien. Even in de luwte. Ik word geselecteerd voor de nationale vier met het oog op de OS van Moskou.

De power en potentie is er. Maar de boot loopt vanaf dag één niet. Te grote ego's. Te weinig geloof in elkaar. Te weinig synergie. Mijn oudste zus Ineke gaat in de dubbel vier naar Moskou, mijn jongere zus Nelleke is reserve en ik blijf als enige Donkervoort die hele zomer van 1980 thuis en heb genoeg van dat kut roeien. Een paar maanden feest ik er op los en doe dingen die God liever niet ziet. Ik word er niet gelukkig van. Het trainen trekt. Dan kom ik Linda Luiting tegen. Leuke meid. Humor. Groot en sterk. Ze is derdejaars roeister, maar lijkt in haar eentje geen toekomst meer te hebben. Ze vraagt of ik bij Nereus wil komen om samen met haar in 2- te stappen. Ja. Ja! Ja!!

We blijken een gouden combinatie. In Nederland winnen we alles, net als de eerste buitenlandse wedstrijd in Vichy, waar we gehuldigd worden als Frans Kampioen. In Nottingham: Kampioen van Engeland. We zoeken de concurrentie op in Ratzeburg, in Grünau (Oost-Duitsland) ook daar overwinningen. Maar de echt goeie ploegen laten zich niet zien, merken we op het WK in München

waar we de kleine finale winnen. Het gedrogeerde Oostblok trekt alle medailles naar zich toe.

Ondertussen ben ik een jaar lid van Nereus. Ik heb het er enorm naar mijn zin. Er is heel veel plezier en alle ploegen kennen elkaar. Roeiers en roeisters hebben gezamenlijke trainingen: de outdoor in het Amsterdamse Bos, de indoor en de krachttrainingen. Ik ben dol op krachttrainingen. Maar de outdoor vind ik iedere maandag de hel op aarde. Ik haat het. Het enige wat ik goed kan is sprinten. 10 minuten lang, 20 sec sprint, 10 sec rust. Dat vond ik nog wel te doen. Net als met Linda op mijn rug de skiheuvel op sprinten. Maar die duurlopen. Gruwelijk. Iedere maandagavond compleet uitgewoond, strompelend naar bed.

Op Nereus hebben Linda en ik met iedereen contact. We hebben het gevoel gewaardeerd te worden. De roeiers met wie we samen trainen, zien hoe we ons zelf afbeulen. Terwijl de generatie voor ons, met enig dédain naar ons kijkt. Zij zijn de echte helden.

Er wordt geroddeld over ons. We zouden te weinig trainen. Hoor ik van zo'n oudere roeier. Ik vraag waar hij dat vandaan heeft. Heeft ie ons trainingsschema weleens gezien, is ie weleens bij een training komen kijken? Onder het mom van ze kunnen beter over je praten, dan je negeren, vinden we het eigenlijk wel leuk. We worden steeds beter, er zijn boottrainingen waarin alles lukt. En zelfs hardlopen begint te lukken. Eén dag nadat we terug zijn van een trainingskamp in de bergen bij Rome, moeten we wat uitlopen. We knallen meteen door naar Ouderkerk, lopen over de brug en hup terug naar Nereus. We lijken vleugels te hebben. De coach is er niet blij mee, hij had de opdracht gegeven rustig uit te lopen. Niet opeens 16 km. Ach hij, Sjoerd Zitteema, kan over zo veel graagte ook wel weer lachen. Dat kunnen we met z'n drieën trouwens heel goed: lachen, plezier maken en gek doen. Linda en ik konden hele trainingskampen op stellen zetten. Omdat je melig wordt van hele dagen eten, roeien, slapen, roeien, eten, slapen. En niks

anders dan dat. Zo melig kun je daarvan worden, dat je uit balorigheid ergens heel ver weg op een Frans meer tijdens een trainingskamp zegt: zullen we s iets doen wat niemand doet? We trekken alles uit en gaan compleet naakt roeien. De coaches (naast Sjoerd Zitteema, kwam Rob Robbers assisteren) trekken als een gek de foto- en filmcamera's te voorschijn. Niets daarvan bij dit artikel. Er zijn grenzen.

Linda en ik willen uiteindelijk maar één ding: de Olympische Spelen van LA. In de winter gaan we op trainingskamp bij Thor Nilson, de roeigoeroe uit Noorwegen die een eigen trainingscentrum heeft in Italië. We worden uitvoerig getest. Er moet nog wel het een en ander verbeterd, maar: "They can win gold".

Het seizoen 1982 vordert. In Nederland blijven we alles winnen. Dus verheugen we ons op de Koninklijke waar de concurrentie aanwezig zal zijn. In de week voorafgaand aan die wedstrijd gaat Linda verhuizen en samenwonen. I'm not amused. Linda en ik hebben de hele week ruzie over dat verhuizen. Ik vind het geen goede voorbereiding. We roeien op en ik denk de hele tijd: als we maar geen laatste worden. Als we maar geen laatste worden. We liggen aan de start en ik grom: "Wat is er nou weer?". Ik voel gewiebel achter mijn rug, Linda reageert rustig en zegt dat ze alleen maar aan haar haar zat. En dan klinkt het "Partez!". We knallen uit de start. En we gaan. Gáán. We roeien als gekken. Ik ga heel diep, dieper dan ik ooit ben gegaan. Over de finish weet ik niet precies hoeveelste we nou zijn geworden. Tweede...? Tweede!!! Tussen de Russen en Oost-Duitsers in! De beste wedstrijd van mijn leven.

Langzamerhand komen we steeds meer in het nieuws. Regelmatig worden we gevraagd voor een interview. Als we nationaal kampioen worden en met een vreselijk fanatieke foto in de Volkskrant staan, belt de Viva (toen een bekend vrouwenblad) of ze een interview met ons mogen hebben. Tuurlijk. Komen er dan ook foto's bij.? Jazeker. Zouden die dan mooi en glamorous mogen wezen en niet zo beestachtig? Natuurlijk. We nemen onze eigen kleren mee (kort daarvoor had ik nog een gala bij Laga). We worden woest aantrekkelijk opgemaakt. En een top fotograaf geeft ons instructies hoe te gaan zitten. Dat been moet hoger, en kijk een beetje uitdagend. Ik dacht: wat maakt het uit. Ik doe het gewoon.

Ondanks het feit dat we echt goed worden, komt de twijfel. Ik ga opzien tegen het afzien. Ik begin

mij te realiseren dat het eigenlijk niet te doen is tegen dat Oostblok. Soms lukt het zoals op de Koninklijke. En het lukte wel vaker tijdens het seizoen. Maar op de WK waren er dan opeens weer andere ploegen. Je kreeg er geen vat op. We hebben een Oost-Duitse 2- in één jaar van twee lange slanke atletes zien veranderen in twee potige gespierde kracht sportsters. Moedeloos werd je ervan.

De laatste WK is in Luzern. In 1982. We hebben de snelste tijd van de herkansing. De finale is laat in de middag. 's Ochtends hebben we er zin in, zijn we gretig. Achteraf heeft de tijd tot de finale te lang geduurd. We raken over geconcentreerd begrijp ik later. Ik had er nog nooit van gehoord. In de finale liggen we op boei 6. Met pal naast ons de catamaran van de Zwitserse televisie. Ik hoor letterlijk wat er op die boot gezegd wordt. Het heeft me uit mijn concentratie gehaald. 1 seconde achter brons. Vijfde. Ik ben 26 en we stoppen wetende dat je in LA niks te zoeken hebt zo lang het Oostblok meedoet. Uiteindelijk trekt het Oostblok zich voor de Spelen van 1984 terug. Behalve Roemenië. We hadden zilver kunnen halen. Maar het roeien heeft mij alleen maar goud gebracht. Ik heb alles aan het roeien te danken. Ik trouwde met een Lagaier, heb drie prachtige zoons, en via een column in het blad Roeien, werd ik gevraagd voor een column op persoonlijk titel in de NRC. En door die column, kom ik bij de televisie terecht.

Jarenlang spreek ik nauwelijks over roeien. Wellicht toch wat gefrustreerd nooit een ereplaats behaald te hebben. Maar als mijn jongste zoon Daniël zich in het zweet aan het werken is voor een plaatsje in de eerstejaars acht van Nereus, begint het weer te kriebelen en laait de passie voor het roeien weer op. Ik word de grootste fan van Zwaar 2010 en schreeuw bij iedere wedstrijd de longen uit mijn lijf. Elke keer als ik nu een roeier (of de stuurman) van die acht tegenkom, is het een feest van herkenning. Het was een top jaar. Geïnspireerd door 2010, stap ik een keer in een acht bij De Hoop. Het bevalt niet. Het harde oprijden, de onbalans, de traagheid. Laat maar zitten. Ik ga coachen. Met elkaar gaan voor een gemeenschappelijk doel. Niets leukers dan dat. Precies als in het KNRB bestuur, waar ik sinds maart deel van uitmaak. Een totaal nieuwe tak van sport voor mij. Maar net zo uitdagend als het roeien zelf. Het blijft een irritant moeilijke sport. Maar uiteindelijk leert het je alles en geeft het je alles.

NEREUS MAGAZINE

Na zo'n acht jaar beschikt de commissie

De ArchiefCommissie.

[illegible]

Naast de grote successen in en verdiensten voor de roeisport, heeft Nereus' eerste erevoorzitter veel betekend voor de stad Amsterdam in zijn geheel en de sport in het bijzonder. Om deze reden vernoemde de Hogeschool van Amsterdam een van haar gebouwen naar Rudolf Meurer. Het Dr. Meurerhuis werd onlangs feestelijk geopend.

Rudolf Meurer (1866–1950) was een begrip in Amsterdam. Als invloedrijk gynaecoloog, sportmedicus en fervent voorvechter van de roeisport wist hij zich op talloze vlakken verdienstelijk te maken. Zo was hij oprichter van het Amsterdams Medisch Sportkeuringsbureau, de eerste voorzitter van de Koninklijke Nederlandsche Roeibond en initiator van de Bosbaan. Ook was hij voorzitter van de Amsterdamse Bond van Lichamelijke Opvoeding en nam hij deel aan het curatorium van de Academie voor Lichamelijke Opvoeding te Amsterdam. Bovendien was Meurer vanaf 1898 hoofd van de Rijkskweekschool voor Vroedvrouwen.

Dr. Meurer was Nereïd van het eerste uur en stond aan de wieg van de eerste successen van de jonge vereniging. Als roeier van de Jonge Vier won hij het eerste Nereusblik in 1988. Na het instellen van het intrainingsregime onder de roeiers, won 'de Pruis' als stuurman en coach van de Oude Vier vanaf 1891 de Varsity vier maal op rij. Tot in de jaren '30 was hij als coach onder meer verantwoordelijk voor het winnen van de Thames Challenge Cup op Henley en het succes van Simon de Wit en zijn kompanen. Onlangs officieel erkend, werd de allereerste Nederlandse gouden medaille behaald op de Olympische Spelen in 1900, waar Dr. Meurer als Olympische coach besloot tot het succesvol wisselen van de stuurman in de gestuurde twee. Ook de 'Puppies', de geprezen vier met stuurman afkomstig van Nereus, behaalden in Parijs een zilveren medaille.

Niet alleen op roeiend vlak zette Dr. Meurer zich onaflatend in voor Nereus. Na financieel tegenspoed besloot hij in 1911 tot oprichting van het Financieel Advies Orgaan, de hedendaagse FAC. Hij was erevoorzitter van 1905 tot zijn overlijden in 1950.

Een bijzondere Amsterdammer dus, wiens nalatenschap nog steeds merkbaar is. Geroemd als ereburger van Amsterdam, was reeds de Dr. Meurerlaan in Geuzenveld naar hem vernoemd, waar het nu gelijknamige gebouw aan gelegen is. Op donderdag 4 oktober 2012 vernoemde het domein Bewegen,

Sport en Voeding (BSV) van de Hogeschool van Amsterdam het gebouw aan de Dr. Meurerlaan naar Dr. Meurer.

De feestelijke opening van het Dr. Meurerhuis werd niet alleen opgeluisterd door bondsvoorzitter Niehe ("Dit is een prachtig eerbewijs aan een roei-icoon"), ook zijn kleinzoon Ralph Meurer (82) was uit Hawaï overgekomen. Nadat het Nereuslied had geklonken, onthulde hij geroerd de beeltenis van zijn grootvader, die de entree van het gebouw sinds die dag siert.

Het gebouw en bijbehorende sportvelden bieden onderdak aan de ruim 2300 HvA-studenten van de opleidingen Academie voor Lichamelijke Oefening (ALO), Voeding en Diëtetiek, en Sport, Management en Ondernemen.

Het Dr. Meurerhuis. Foto: Mark Sassen

Uitbreiding vloot

Afgelopen jaar is de vloot van de ASR Nereus weer uitgebreid met een aantal schepen. Door het winnen van de Aegon bestuursbokaal en donaties van oud-leden, was er ruimte om de vloot fors uit te breiden.

Tijdens de overdrachts ALV is de, door Femke Dekker aangekochte, lichte/dames skiff, gedoopt met de naam van een zeer verdienstelijke stuur en coach; V.L. Kallen. De skiff zal aan het einde van het seizoen door Nereus gekocht worden maar is reeds opgenomen in de vloot. Eveneens werd een lichte/dames vier zonder gedoopt, dit schip draagt de naam van een van de meest succesvolste roeisters uit de Nereus geschiedenis; F.P. dekker.

Reeds besteld zijn een zware vier-zonder en een zware twee-zonder, alsmede een lichte/dames twee-

zonder. Deze schepen zullen bij de eerst volgende gelegenheid worden gedoopt.

Tevens heeft café 'De Groene Vlinder' zich bereid gevonden een volledige C4+ te sponsoren. Hiermee is naast de wedstrijd- ook de competitievloot een nieuwe impuls gegeven. Ook deze boot zal bij de eerstvolgende gelegenheid gedoopt worden.

Gebouw

Het Gebouw bevindt zich momenteel in een heugelijke transitie. Na jaren voorbereiding heeft de stalen trap plaatsgemaakt voor een stijlvolle en brede betontrap in stijl van het gebouw. Nadat de vergunningen waren toegezegd is met behulp van architect Lammertse het ontwerp uitgewerkt. Op de Heineken Roevierkamp zal het hekwerk naar verwachting volledig zijn aangeleverd en kunt u dit bewonderen in alle glorie.

Gebouwcommissaris Van Dijk heeft zijn vakmanschap als meubelmaker ingezet om de sfeer binnen de sociëteit een impuls te geven. Naar voorbeeld van de borreltafels op N.I.A. zijn er een aantal stijlvolle borreltafels gemaakt. De borreltafels zijn voorzien van het wapen op het blad en breken de ruimte binnen de sociëteit op rustigere avonden. Op drukke avonden worden de tafels gebruikt voor drankspelen. Buiten borrels blijken de tafels praktisch voor trainingen indoor en worden ze intensief gebruikt.

Daarnaast kent het krachthonk een nieuwe geluidsinstallatie die, naast het beter dienen van de gebruikers van de fitnessapparatuur, vooral de burens ontziet van voormalig geluidsoverlast. Twee vliegen in een klap.

Als laatste is een belangrijke traditie verloren gegaan; de Wooning is niet meer. Na jarenlang goed beheer is de voormalige Wooning vrijgekomen voor andere doeleinden. De woonkamer is inmiddels geheel in gebruik voor het professionaliseren van coaching en begeleiding van het wedstrijdroeien. De keuken zal komend jaar bij het krachthonk worden getrokken.

De Mâcon-vier

PETER VAN HAAPS | De Mâcon-vier: zo wordt de Oude Vier van 1959 aangeduid in het Nereus gedenkboek 1885-2010. De ploeg zelf associeerde Mâcon-vier veeleer met Moulin-à-Vent, Fleurie, Juliéna, Saint-Amour. Dit stuk is geschreven op het verzoek van de redactie deze oude koeien uit de Saône te halen; het is geen In Memoriam.

Zo bijzonder is het zilver van Mâcon nu ook weer niet, mede gezien de vele Nereus-successen na dien, in verschillende boottypes. Nereus-voorgangers in de vier-met gooiden in 1937 hun zilveren medailles zelfs in het water van de Bosbaan. Een tweede plaats telde niet, ook niet bij Europese Kampioenschappen. Wij waren zuiniger.

Dit is ook geen necrologie. Daarvoor is het te lang geleden. Maar de finale van de Europese Kampioenschappen 1959 was wel de laatste wedstrijd van deze vier, die daarna ter ziele ging. Wij hadden onderling afgesproken niet meer in deze samenstelling te roeien. Wij zijn nog slechts één keer samen in de boot gestapt. Dat was tijdens de Nereus-dag in de groentijd van 1959.

Met het oog op de Olympische Spelen van Rome in 1960, werd het uiteenvallen van de ploeg zeer betreurd door dokter Dokkum, onze coach, en door de Roeibond. Iwan Vanier, onze legendarische stuurman, kon zich er in vinden; evenals Feye Meijer, de boeg. Beiden hadden ook nog wel verder gewild, maar slag Maarten Fehmers wilde in de Senaat, Peter van Haaps (2) ging afstuderen en Kees Westermann (3) wilde in vrijheid van Amsterdam genieten.

Er mee ophouden was ook niets nieuws voor deze ware amateurs-vol-overgave. De vier kwam voort uit de, door Herman Waller gecoachte, zeer succesrijke acht van 1958, die immers ook ontbonden was. Herman en zijn vader Eg Waller, groot Nereus-roeier in de 1920-er jaren, stuurden ons een telegram op die gedenkwaardige zondagmiddag in Mâcon: «Zo roeien zilver is, is drinken goud». Een richtlijn waar wij ons vervolgens met vreugde aan hebben gehouden.

Overigens was die acht van 1958 de eerste Nederlandse acht die onder de 6 minuten voer. Ter vergelijking: in een hedendaags internationaal veld zouden wij op 1800 meter liggen terwijl de eersten finishten. Vergankelijkheid is de roeiers van deze lichte dus niet vreemd.

Oude Vier en Mâcon-vier; toch was Vier-met een zuiverder benaming voor de ploeg. Stuurman

meer dan alleen stuurman. In zijn laatste levensjaar konden wij hem verblijden met jenever met het toepasselijke etiket Oude 5.

Het huidige Nereus heeft weet van de twee leden van de Mâcon-vier die ons ontvallen zijn: naar Maarten Fehmers is een vier vernoemd, en naar Iwan Vanier een acht, met zijn gouden Varsity-medaille in de rugleuning van de stuurstoel. Het resterende drietal leeft met waardevolle herinneringen uit het tijdperk van top-roeien in verenigingsverband, en de bindende werking die daarvan uitging voor de

vereniging. Maar verenigings- of combinatieploeg, voor alle roeiers geldt hetgeen ons werd meegegeven in de kerkdienst vóór het begin van de Henley Royal Regatta: «in the end the one thing that matters, is that He says «well rowed boy, well rowed», en dan niet slechts op het water. Met excuses aan de dames voor wie dit ook geldt. In 1959 roeiden die nog niet op Henley; zij fleurden vooral het festijn op aan de oevers van de Thames en doen dit nog steeds - plus ça change, plus c'est la même chose.

Woord van de praeses

PHILIP VAN DE LINDE

Waarde (oud-)Nereïd(e), geachte lezer,

Het seizoen 2011-2012 is voorbij. Het was een mooi en goed jaar voor de ASR. Een jaar waarin veel is gebeurd en waarin Nereus zich meerdere malen van zijn beste kant heeft laten zien. Op sportief gebied werd een Olympische bronzen medaille behaald en uiteraard werd opnieuw de Varsity gewonnen. Op organisatorisch gebied werd, in reactie op het veranderende studieklimaat, het boekjaar en de bestuursoverdracht vervroegd. Kortom, het gaat goed met Nereus.

Het ledenaantal bereikte dit jaar opnieuw een record en met 675 aanmeldingen voor de afroeiperiode is Nereus, overigens geheel terecht, de meest populaire studentenvereniging van Nederland.

Achter de schermen heeft Nereus ook niet stilgestaan. Zo werd er binnen het wedstrijdroeien hard gewerkt aan een duurzame structuur die garant moet staan voor toekomstige successen. Daarnaast werd aan het gebouw de nodige aandacht besteed, de voormalige Wooning dient nu als vergaderruimte en er is begonnen aan de bouw van een nieuwe toegangstrap.

Naast alle mooie momenten waren er ook momenten van verdriet, zo kwamen onder andere Mak Schoorl en Bé Kernkamp dit jaar te overlijden. Het wedstrijdseizoen 2011-2012 met aan het hoofd Sander Smulders en Peter Kolsters was, met 119 blikken, succesvol te noemen. Na het wegvallen van Peter Kolsters werd de volledige coördinatiestructuur onder de loep genomen. Met het aantrekken van Marit van Eupen als Coördinator Ouderejaars en Sander Smulders als Coördinator Jongerejaars staat de structuur voor aankomend seizoen als een huis. Na een succesvolle samenwerking werd ook het contract met krachttrainer Johan Versluijs verlengd en zal hij aankomend jaar het volledige seizoen de krachttraining op Nereus verzorgen. Een nieuwe stap in de professionalisering van het topsportklimaat op de ASR.

Toch was er dit jaar nog geen algehele dominantie, iets waar de ASR op het water bekend om staat. De Varsity werd uiteraard overtuigend gewonnen maar eindigde voor de eerstejaarsachten helaas in mineur. Wel werd de NSRF door alle eerstejaarsploegen winnend afgesloten.

Bij de middengroepen werd zeer dominant gevaren. De Heineken en de Head werden door de

zware heren met overmacht gewonnen, ook wisten de middengroep zware roeiers het development veld te winnen.

Maar liefst vier ploegen werden uitgezonden naar het Senioren-B WK in Trakai. Een knappe zilveren medaille, behaald door Lieve Leijssen en Lisa Wörner, was het resultaat. Verder werd er goud en brons op de World Cups, zes NK titels en drie nationale titels op de ergometer gewonnen.

Drie Nereïden maakten deel uit van de lichte acht die startte op het WK niet-olympische nummers. Op het Europees Kampioenschap in Varese startten een dubbelvier en een volledige Nereus vier-zonder.

Als absoluut hoogtepunt waren er deze zomer uiteraard de Olympische Spelen in Londen. De vier-zonder met Boaz Meylink en Ruben Knab kende een sterk toernooi met een spectaculaire halve finale, waarin ze moedig tegenstand boden aan de gedoodverfde favorieten van Britse en Australische komaf. De mannenacht met Diederik Simon en Jozef Klaassen behaalde eveneens een vijfde plaats. Het hoogtepunt was natuurlijk de bronzen medaille van de vrouwenacht, een prachtige prestatie. Na een zwaar en moeilijk seizoen een fantastische beloning voor Nienke Kingma en Susannah Chayes.

Met het competitieroeien blijft het bijzonder goed gaan. Er waren 10 heren en 11 dames eerstejaars competitieploegen. Daarnaast zijn er nog twee toerploegjes opgericht. Het ouderejaars competitieroeien spitst zich vooralsnog voornamelijk toe op clubacht roeien, maar ook in scullboten wordt steeds meer geroeid. Afgelopen jaar werd door zowel de heren- als damesclubacht de Kruithuisbokaal gewonnen. Daarnaast wist de talentenacht op zowel de Argo Sprint als de NSRF te winnen. Gezamenlijk werden er maar liefst 31 blikken getrokken.

Op het gebied van sponsoring gaat het Nereus voor de wind. De samenwerking met hoofdsponsor Kempen & Co. verliep goed dit jaar en er werden verschillende succesvolle evenementen georganiseerd. Het contract werd dan ook naar tevredenheid van beide partijen verlengd tot en met 2016. Daarnaast werd met Café De Groene Vlinder een sponsorovereenkomst gesloten. De Groene Vlinder zal een volledig nieuwe C4+ sponsoren.

Niet alleen op het water maar ook in de organisatie blijft Nereus altijd vooruitstrevend. De NCN, het NK Indoorroeien, de Thetissprint, het Gala, het Rondje IJsselmeer, de Afroeiperiode,

Het bestuur 2011-2012. Van links naar rechts: Marijn van Doorn, Amit Havenaar, Merel Bruijn, Philip van de Linde, Annabel van der Linden, Sjoerd de Vries Lentsch, Anouk van Diepen en Maarten van Dijk.

de Sociëteitsweek en natuurlijk de 40^e Heineken Roeivierkamp. Het waren stuk voor stuk fantastische evenementen.

De contacten met het A.S.C.-A.V.S.V. en de Senaat waren goed dit jaar. Dit resulteerde na de Varsity overwinning in een fantastische kroegjool op het NIA aan de Warmoesstraat.

Ook de contacten met Oud-Nereus waren goed. Voornamelijk de werving voor Oud-Nereus, maar ook voor de andere fondsen, is een punt van aandacht geweest. De mogelijkheden tot doneren werden verder uitgebreid en voor het eerst dit jaar nam de Commissaris Competitie en Reünisten zo nu en dan plaats aan de vergadertafel. Tot slot zal Chris Deen, Evert Constandse vervangen als beheerder van het 100+ fonds.

Zoals ieder jaar werden er ook dit jaar weer een aantal personen onderscheiden voor hun bijzondere bijdragen aan de ASR Nereus. Rutger Bresjer en het Bestuur 2010-2011 werden geavunculeerd. Sander van den Berg werd voor zijn enorme inzet voor Nereus benoemd tot Lid van Verdienste. Tenslotte werden er dit jaar bij de overdrachts ALV nog twee boten gedoopt: een lichte heren-/ dames skiff (de V.

Kallen) en een vier-zonder (de F. Dekker).

Zoals zo vaak heeft geklonken dit jaar: Nereus was de beste, is de beste en moet de beste blijven. Het afgelopen jaar heeft ervoor gezorgd dat met een nieuwe structuur het wedstrijdroeien op Nereus zich aankomend jaar verder zal ontwikkelen. De sterke financiële positie, de grootste botenvloot van Nederland, de beste competitie sectie en het mooiste gebouw van Nederland en omstreken garanderen ons dat we de leidende positie zullen behouden. We zijn er echter nog niet. Totale dominantie binnen alle velden is Nereus eigen en naar dat niveau moeten we blijven streven. Op naar de Olympische Spelen van Rio en de 130e Strijd der Oude Vieren. Nereus wint de Varsity!

Loe Hikemelaya

Philip van de Linde
Praeses der ASR Nereus 2011-2012

Wedstrijdseizoen 2011-2012

AMIT HAVENAAR | Nereus heeft de afgelopen jaren niet stilgezeten. Er is meer geïnvesteerd in materiaal en coaches, maar bovenal in een professionele structuur die een verdere groei mogelijk kan maken in het steeds competitievere roeiklimaat. De kracht van Nereus is dat het in een goed jaar niet op zijn lauweren rust, maar streeft naar verbetering. Wanneer wordt teruggekeken op het afgelopen jaar hebben de gemaakte investeringen zich uitbetaald. Kwaliteit vierde hoogtij. Niet alleen is uitgeblonken op nationaal niveau, maar ook op internationaal niveau heeft Nereus zich van een sterke kant laten zien.

Eerstejaars

Dit jaar plukte Nereus de vruchten van het nieuwe studieklimaat wat zich vertaalde in een recordaantal inschrijvingen, Nereus is hiermee de grootste vereniging van ons land. De coaches van de eerstejaars konden met deze rijke selectie aan de slag. Onder leiding van Hilko Swank, Albert Jansen en Bart de Planque resulteerde dit bij zwaar in een acht en een vier. In de acht namen Pieter Kruit, Jeroen Peereboom, Robert Verheul, Pieter Jens, Tom Griffioen, Robbert van den Heuvel, Rodney Snijders, Sander Huttenhuis en stuurman Maik Brouwer plaats. De vier bestond uit Michiel Jurgens, Reinier Waij, Anne Lohmeijer, Hugo van den Biggelaar en stuurvrouw Roos Steger. Eerstejaars zwaar kende een lastige start, a-finales werden gevaren, maar de eerste plek werd steeds net gemist. De stijgende lijn zorgde echter voor steeds constantere en sterkere races. Op de Westelijke wist de acht in het beginnelingen veld hun slag te slaan. Ook in het buitenland verzilverden de heren de steeds betere halen. Op de Olympische baan Dorney Lake wonnen de heren het novice veld op de Marlow Regatta; ook de vier bekroonde daar de strijd om de blikken met een overwinning. Aan de vooravond van de NSRF behaalde de vier-met op de Argosprint winst in het beginnelingen veld. Op de NSRF zelf wisten de acht en de vier het seizoen goed af te sluiten met een overwinning in het eerstejaarsveld en respectievelijk het B4+ veld. Een vierde plek in het klassement was het resultaat, de dominante afsluiting van het seizoen zal in het komende seizoen echter een sterke start beloven.

Eerstejaars licht stond dit jaar onder leiding van Steven van Dooren, Marijn Storm, Maarten Oranje, Kenneth Besamusca en Matheus Mika; ook zij wisten een acht en een vier te vormen. De acht bestond uit Maurits Schellekens, Balthus van Hamond, Maxime Eiselin, Roel Verlaan, Victor

Claerbout, Berend Mortier, Gilles Bouwman, Feite Bakker en stuurvrouw Hannah Walter. In de vier namen Gosse Gort, Toon Roozen, Olivier Bus, Sjoerd Nagelkerke en stuurvrouw Esmee Engelmann plaats. De lichte heren startten het seizoen voortvarend en met een ruime voorsprong werd de NKIR gewonnen. Deze sterke halen wisten de mannen ook op het water neer te zetten. Er werd sterk gevaren op de Winterwedstrijden en de Heineken, maar pas op de Head mochten de heren zich kampioenen van de Amstel noemen. De overwinningsroes kon echter geen stand houden. Tot aan de Martini worstelden de heren met overwinningen op de 2k-wedstrijden. In de tussentijd wisten de mannen in de vier-met op de Hollandia in één weekend het beginnelingen- en nieuwelingen veld te winnen, een knappe prestatie. Zij vervolgden hun weg in de vier-zonder en deden mee met de ervaren mannen in het development veld. Op de Martini kwamen de lichte heren uit de depressie en wonnen in het beginnelingen veld. Dat de sterke halen terug waren gevonden bewezen zij op de NSRF waar ook het eerstejaarsveld werd gewonnen. Ze werden derde in het klassement.

Rhea van Leeuwen, Ruben Knab, Leanne Smit en Maud van Suylen stelden uit de ruime selectie een acht samen met roeisters Emma de Louw, Lieke Opsteeg, Christine Rustenburg, Josine Groot, Marlies Verhoeff, Maret Uittenbogaard, Nicole Dekker, Eefke Janssen en stuurvrouw Liz Bijl. De coaches wisten uit de grote groep een acht te selecteren waarin een souplesse en kracht goed verdeeld was. De potentiële kracht bleef echter verborgen op de Winterwedstrijden. Wel werden de dames na de tegenvallende race goed wakker geschud, en met succes, ook zij mochten zich de kampioenen van de Amstel noemen na een mooie overwinning op de Head. De goede halen werden ook op de Varsity neergezet, in een sterk gevaren race werden zij met

ruime voorsprong eerste. Het resultaat kreeg echter een dramatische wending, de dames kregen te horen dat zij waren uitgesloten vanwege vermeende hinder tijdens de race, een zware tegenslag voor de nog euforische roeisters. Met een hervonden moraal herpakten de dames zich en wonnen zij het beginnelingen veld op de Hollandia. Ook wisten de dames op de zonovergoten Koninklijke de eerste plek te bemachtigen. De Martini werd overgeslagen en ook de dames roeiden de Marlow Regatta waar zij in het Intermediate3 veld de tegenstand te sterk af waren. Na winst van de zware en lichte heren op de NSRF konden de dames niet achter blijven, ook de zij wonnen het eerstejaarsveld op de slotwedstrijden, de trippel was een feit. Een vijfde plek in het klassement was het eindresultaat, een plek die de mooie winsten van de dames geen recht doet.

Middengroepen en ouderejaars

Het seizoen begon sterk. Overwinningen op de Tromp Boat Races, Asopos Najaarswedstrijden en Novembervieren resulteerden in een veertiental overwinningen over de gehele linie. Op de Langstrecke regatta wonnen Femke, Nienke, Katie, Myrte en Kirsten in een acht onder leiding van de nog maar net aangestelde damescoördinator Peter Kolsters. Op de NKIR werden nationale titels behaald door Martje de Jong in het LDSB veld, Jenny van Dobben de Bruijn in het DSA veld en Govert Viergever in het SB veld. Dit jaar werd de Heineken voor de 40e keer gevaren, een bijzonder succesvolle editie. In alle eerste divisies waren de Nereus verenigingsachten de sterkste. De mannen stonden onder leiding van Sander Smulders, Stan Admiraal en Coen Eggenkamp en de dames en licht heren werden gecoacht door Peter Kolsters en Bart Donders. De zware middengroepers behaalden verder ook overwinningen in de tweede en derde divisie. De laatst genoemde derde divisie acht, gecoacht door Robert Wijers en Rutger Thijssen vestigde tevens een nieuw puntenrecord in de tweede divisie. Op de Head gaf de Holland Acht met Diederik Simon en Jozef Klaassen acte de presence, zij wonnen het eerste divisieveld. Echter, de Head is primair een verenigingswedstrijd en zodoende ging de blauwe wimpel naar de beste verenigingsacht; onzer Oude Acht. De Nereus dames wonnen de eerste divisie en ook de tweede wimpel kwam de A.S.R. ten deel. Voor het eerst sinds 2003 sieren beide wimpels het bastion. Ook wisten de zware middengroepers wederom te

presteren en in de tweede en derde divisie te blikken.

Op de Skiffhead werden de overwinningen op de Amstel tot nog grotere hoogten gebracht. Susan Bouwman won in het dames beginnelingen veld. Simon van Schoten in het lichte nieuwelingen veld. Femke Dekker won het DSA veld en was tevens de snelste overall. Zij werd vergezeld door de lichte roeier Frans Goutier. Hij won in het overgangsskiff veld, maar had tot zijn eigen verbazing tevens de snelste tijd overall. Hij won daarmee de Telegraafbeker die in 1999 voor het laatst door Diederik Simon voor Nereus is gewonnen.

Ook dit jaar heeft Nereus op de Varsity daad bij het woord gevoegd. Middengroepen wonnen in de LN 2-, N 4+, O2- en O4+ velden en traditiegetrouw werd door de lichte heren traditiegetrouw de oude twee gewonnen, ditmaal met Abel Göbel en Johan Uittenboogaard gestuurd door Floor Bakker. Het Varsitygoud is echter waar het om gaat. Het Olympisch jaar maakte deze editie een bijzondere, een editie waar de jonge talenten hun kwaliteiten kenbaar moesten maken en de kans kregen om uit de schaduw van de huidige top te treden. Een editie die des te meer de vitaliteit en kracht van de vereniging zou tonen. In een sterke race verpulverde Nereus de concurrentie, met een zeer ruime voorsprong werd er gewonnen. De 129ste Varsity werd onder leiding van Sander Smulders gewonnen door roeiers Dirk Uittenbogaard, Peter van Schie, Govert Viergever, Bob van Velsen en stuurman Tim van den Ende. Hulde!

De International Wedau-Regatta werd dit jaar op de Beetzsee in Brandenburg gevaren en was om die reden tot de Beetzsee-Regatta gedoopt. Het duo van Herman Boelen, Dirk Uittenbogaard en Freek Robbers, wist beide dagen te winnen. Frans Goutier trotseerde de golven in een sterke race en won het LSB veld. Ook wonnen de roeisters Anne Fischer, Aletta Jorritsma, Fleur Keijzer en Cato Anne Ebeling Koning onder leiding van Donders en Kolsters in het veld DSA4-. Het weekend werd afgesloten met een overwinning van de zware mannenacht van Smulders die in een onderlinge strijd de Aegir acht te snel af waren.

Op de Westelijke werden tien overwinningen behaald. Peter van Schie won in de SA2x. De vier met Bob van Velsen, Govert Viergever, Frank van der Ploeg en Thijs IJsbrandy gecoacht door Coen Eggenkamp had de smaak te pakken en wist het SA

veld te winnen. De acht van Smulders zette de goede vorm na Brandenburg door en won het SA veld. De middengroep zware heren stapten van de acht in de verziender en deden goede zaken in het Development veld door deze voor de tweede achtereenvolgende keer te winnen. De lichte en dames middengroep vierzonders wisten beide het nieuwelingen veld te winnen. Emma van Balen en Renee Haver pakte de winst in de nieuwelingen twee-zonder. Skiffeuze Bouwman boekte opnieuw winst in de nieuwelingen skiff.

Achtmaal werd er geblikt op de Koninklijke, de wedstrijd met de altijd imposante afvaardiging van nationale en internationale top. De vers samengestelde lichte combi-acht met Abel, Timo en Johan wist een goede race te varen en daarmee de winst en de uitzending naar het WK-niet Olympische nummers veilig te stellen. Naast de Holland Acht, de Holland vier en de Vrouwen Acht, won ook Kirsten Wielaard in de dubbel-vier. Dirk en Freek pakten opnieuw de winst in de dubbel-twee.

Dit jaar werd door Nereus ook de tocht naar het pittoreske Henley gemaakt. Met zes ploegen was Nereus goed vertegenwoordigd. Nereus' middengroepen, maar ook toproeiers maakten de overtocht. Twee Temple Cup achten, een Visitors vier, een Princess Grace dubbel vier, een lichte Grand Challenge acht en een Double Sculls dubbel twee. Helaas is er met deze brede kansenspreiding geen Cup binnengesleept, wel waren er finale plekken voor de Nereus vier-zonder startend in de Visitors' Cup bezet door de heren van Eggenkamp en voor de vrouwen dubbelvier die startte in de Princess Challenge Cup. In de Visitors finale was het de sterke Oxford/Molesy-combinatie die toch een maat te groot bleek. De Princess Grace Cup vier, met Nereïden Kirsten Wielaard en Femke Dekker, voer een sterk toernooi en kwam met dominante overwinningen tegen de Australische combinatie in de finale te liggen. De verse Hollandia combinatie kon helaas niet op tegen de geroutineerde Australische ploeg.

Toproeien en Olympische Spelen

Vele roeiers vertegenwoordigden Nereus op internationaal niveau, en natuurlijk stonden de Olympische Spelen voor de deur. Natuurlijk moest er ook op nationaal niveau gepresteerd worden.

Dit jaar werd het NK klein en het NK groot in een weekend geplaatst. Het werd een divers, maar krap weekend waar helaas niet alle nummers gevaren konden worden. Dertien overwinningen werden er behaald, waarvan zes NK-titels. Diederik Simon en Jozef Klaassen wonnen met de Holland Acht. Boaz

Meylink en Ruben Knab wonnen het NK in de vier-zonder. Dirk Uittenbogaard en Freek Robbers werden nationaal kampioen in de dubbel-twee. Frans Goutier won het lichte skiff-veld. Lisa Wörner won het NK in de lichte dames skiff en tot slot won Dirk Uittenbogaard ook in de zware mannen skiff. Een zeer succesvol NK met over de gehele breedte nationale kampioenen. Het was duidelijk dat de competitie internationaal moest worden opgezocht.

Op de eerste World cup in Belgrado kwamen verschillende Nereïden in actie. Er werd goed gepresteerd. Brons was er voor de mannenacht en de vrouwenacht met Olivia van Rooijen, die tevens in de twee-zonder van start ging, behaalde een gouden medaille. De mannen vier-zonder met Knab en Meylink voer naar de vijfde plek en kwalificeerde zich hiermee voor de Olympische Spelen. Op de tweede World Cup in Luzern wisten de dames brons te halen, alle favorieten deden mee en een podiumplek was een goede graadmeter voor de nog te komen Spelen. Dirk en Freek verdienden met hun goede nationale en internationale een uitzending en debuteerde daarmee op het hoogste niveau. Zij voeren een nieuw Nereusrecord in de dubbel-twee.

De internationale zomer ging van start met het Senioren B WK in Trakai. Maar liefst vier ploegen werden uitgezonden. Myrte de Boer startte als reserve

voor de acht in de twee-zonder. Uittenbogaard en Robbers kenden een goed en sterk seizoen, maar kwamen wegens fysieke moeilijkheden net te kort voor een podiumplek, een vierde plaats was het hoogst haalbare. Frans Goutier debuteerde op het WK en wist met een formidabele eindsprint zijn opgelopen achterstand behoorlijk te reduceren, echter een podiumplek bleef met een vierde plek uit. Lieve Leijssen en Lisa Wörner zorgden voor een grote verrassing. Zij kenden een stroeve voorbereiding met veel blessures in het voorseizoen, maar stuntten uiteindelijk door een knappe zilveren medaille te behalen.

Enkele weken later startten Abel, Timo en Johan in Plovdiv op het WK niet-Olympische nummers, zij kwamen helaas net te kort voor de finale op het WK in de lichte acht. Verder roeiden op het EK in Varese de dubbel-vier met Dekker en Wielaard, het zou Dekkers laatste grote wedstrijd zijn, helaas werd haar imposante carrière niet bekroond met een podiumplek. Ook de succesvolle vierzonder met Viergever, Velsen, Van der Ploeg en IJsbrandy wist geen potten te breken.

Natuurlijk waren afgelopen zomer de ogen van roeiminnend en sportminnend Nederland gericht op de Olympische Spelen. Nereus kon de nationale equipe wederom voorzien van een groot aantal roeiers. Bij de vrouwen waren dit Nienke Kingma en

Olivia van Rooijen als reserve; in de Holland Acht zaten Jozef Klaassen en Diederik Simon. Boaz Meylink en Ruben Knab namen plaats in de vierzonder. De vier-zonder kende een sterk toernooi. De nog onervaren ploeg verbeterde zich elke wedstrijd en ook in het toernooi lieten zij na elke heat beter roeien zien. De Olympische debutanten voeren een spectaculaire halve finale waarin zij moedig tegenstand boden aan de gedoodverfde favorieten van Britse en Australische komaf, de uiteindelijke nummers één en twee. Ook in de finale voeren ze een sterke race, maar weer en wind belette de vier van een echte kans op een podiumplek (foto). Het smaakt de roeiers naar meer en de blik is inmiddels op Rio gevestigd. De geroutineerde en ervaren Holland Acht had veel in zijn mars, maar het kwam op de Spelen niet tot zijn recht. Er zat meer in en het verlies viel zwaar, maar de geleverde strijd van de afgelopen jaren door Jozef Klaassen en de gelaauwerde Diederik Simon is een prestatie van grote klasse en verdient alle lof.

Het absolute hoogtepunt was natuurlijk de bronzen medaille van Nienke Kingma en Susannah Chayes in de Vrouwen Acht. Een prachtige prestatie. De favorietenstatus gaf een behoorlijke druk, maar deze druk werd op het moment suprême omgezet in strakke, moedige halen. Er werd gepiekt waar nodig en de podiumplek werd veilig gesteld. Bravo! Een prachtige afsluiter van het jaar van een kwalitatief sterk jaar.

Het was een sterk jaar voor Nereus, maar zoals gezegd is het streven naar verbetering wat Nereus aan de top houdt. De Olympische Spelen zijn voorbij en roeiend Nederland maakt zich op voor een nieuwe cyclus. Nieuwe talenten zullen uit de schaduw moeten treden van de giganten die hen zijn voorgedaan en dit kunnen zij alleen als de randvoorwaarden aanwezig zijn. Nereus bewerkstelligt deze randvoorwaarden al jaren als geen ander. Niet voor niets is Nereus van oudsher de hofleverancier van deze talenten. Maar de kapers liggen op de kust. De professionalisering is echter iets dat niet alleen Nereus zich eigen heeft gemaakt. Daarom moet zoals Nereus het betaamt altijd een stap extra worden gezet. Randvoorwaarden creëren de leden met elkaar en ook u kunt hieraan bijdragen. Laat Nereus zich blijven onderscheiden in wat het zo succesvol maakt; kwalitatief hoogstaande begeleiding. Met een gift aan het Willy Bloemendaal Coachfonds kunt u bijdragen aan de creatie van de talenten van de toekomst die zich wellicht ontwikkelen tot de nieuwe Olympische Legendes.

Ioe Hikemelaya!

Waarde Nereïden en Oud Nereïden,

Terwijl op dit moment de grondvesten van de sport nog natrillen van de impact van het dopingverhaal rond de veelvoudig tourwinnaar, kunnen wij met zijn allen toch terugkijken op een geweldig sportjaar met de grootse Spelen van Londen als een absoluut hoogtepunt.

In een geweldige ambiance en met voor het roeien onwaarachtige hoeveelheden publiek langs de baan ('de laatste 500 m was werkelijk een orkaan van geluid') leverden Ruben Knab en Boaz Meylink (4-, 5e), Diederik Simon en Jozef Klaassen (8+, 5e) en Nienke Kingma en Susannah Chayes (8+, brons!) hun knappe prestaties op een baan met niet altijd gelijkwaardige omstandigheden.

Een mooi besluit van een seizoen waarin de roeiers van Nereus misschien niet altijd en overal konden domineren, maar waarbij het bordeauxrood wel op alle grote toernooien aanwezig was. Hoopvol voor de toekomst is daarbij dat voor het afroeien bij de ASR zich maar liefst 675 enthousiastelingen kwamen melden (meer dan bij het ASC/AVSV), waarvan slechts de helft daadwerkelijk hieraan heeft kunnen deelnemen. De aantallen schetsen immers wel het beeld van een immens populaire vereniging, die uit deze nieuwe leden, naast degenen die kiezen voor het ook steeds intensievere en populaire competitie roeien, steeds weer de besten kan laten doorstromen naar het walhalla van de wedstrijdroeiers.

Deze wedstrijdroeiers worden steeds professioneler begeleid door een aantal (deels in dienst van Nereus opererende) hoofdcoaches, inclusief een krachtrainer, en dit heeft er in het afgelopen seizoen onder meer toe geleid dat er naast de groep van toproeiers ook een brede middengroep bestaat met nieuw (nationaal en internationaal) potentieel voor de nabije toekomst.

Nadat het seizoen werd geopend met alweer de 40e (!) Heineken Roeivierkamp op onze eigen Amstel, en het hijsen van de blauwe wimpel na weer een Head overwinning, werd een maand later de 129e Varsity op het Amsterdam Rijnkanaal met overmacht gewonnen. De tweede op rij, en het zou geweldig zijn als komend jaar velen van u wel de weg naar Houten zouden weten te vinden om nu eens te kunnen meegenieten van dit ware spektakel, waarbij de ASR ook in 2013 weer hoge ogen gooit, en waar een prima, overdekte boot met alle voorzieningen, op

de finishlijn voor U klaarligt om u hiervan te laten meegenieten.

Naast overwinningen op het NK en in de World Cup wedstrijden, werd er ook zilver behaald op de SB WK, en was er ook deelname aan de lichte WK en helemaal aan het eind van het seizoen aan het EK, onder meer met een complete zware Nereus 4. We moeten helemaal teruggaan tot het jaar 1959 voor het vorige voltallige Nereus viertal dat werd uitgezonden naar het EK, de befaamde Fehmers vier, welke in dat jaar zilver wist te winnen.

Op het afgelopen EK in Varese nam daarnaast het kersverse Lid van Verdienste, Femke Dekker, deelnemend in de vrouwen dubbelvier, afscheid van het internationale roeien na een indrukwekkende roei carrière met vele nationale en internationale successen.

Al deze deelnemers en de winnaars werden overigens na afloop van het seizoen op een geweldige wijze voorgesteld en/of gehuldigd op de ASR op een borrel die voor volgend seizoen zal worden gekoppeld aan de Oud Nereus najaarsborrel, opdat velen van u op deze wijze in staat gesteld worden om, behalve elkaar, ook vooral de actieve roeiers te kunnen ontmoeten en spreken.

Het bestuur van Oud Nereus heeft dit jaar namens U een zware twee zonder aangeboden ter versterking van de Nereusvloot, welke boot dezer dagen zal arriveren op Nereus om voor komend seizoen in gebruik te worden genomen.

Ook voor komend jaar zal in goede afstemming met het Nereus bestuur en het botenplan weer gekeken worden hoe wij hieraan kunnen bijdragen, waarbij daarnaast meegedacht wordt over mogelijk noodzakelijke grotere projecten in de nabije toekomst.

Binnen het bestuur van Oud Nereus hebben enkele wijzigingen plaatsgehad.

Erelid Evert Constandse heeft na zeer vele jaren van energieke deelname in het ON bestuur en als beheerder van het 100+ fonds besloten deze beide taken over te dragen aan Chris Deen, oud- praeses van Nereus en wedstrijdroeier in de tachtiger jaren (nadere details over Chris kunt u immers zelf opzoeken in IOE <https://leden.nereus.nl/ioe2.1>, en dan uw gebruikersnaam en wachtwoord, of kijk op de site van Nereus (www.nereus.nl)).

Op deze plaats wil ik Evert nog eens zeer

Wedstrijdkalender 2013

Maand	Datum	Evenement	Roeibaan	Plaats
Maart	9-10	Heineken Roeivierkamp	Amstel	Amsterdam*
	17	Head of the River	Amstel	Amsterdam
	22-24	World Rowing Cup I	Penrith Lakes	Sydney, AUS
	30-31	Twee-/Skiffhead	Amstel	Amsterdam
	31	Boat Race: Oxf – Cam	Thames	Londen, GB
April	7	Varsity	Amsterdam-Rijnkanaal	Houten
	20	Husk Carpit Noctem Amstel	Amstel	Amsterdam*
	20	NK / Hollandia	Bosbaan	Amsterdam
Mei	25-26	Westelijke Regatta	Bosbaan	Amsterdam
	25-27	World Cup II	Rotsee	Luzern, Zwitserland
	31- 2	EK	Rio Guadalquiver	Sevilla, Spanje
Juni	7	ThetisSprint	Bosbaan	Amsterdam*
	8-9	ARB	Bosbaan	Amsterdam
	21-23	World Cup II	Dorney Lake	Eton, GB
	28-29	Koninklijke Holland Beker	Bosbaan	Amsterdam
Juli	3-7	Henley Royal Regatta	Thames	Henley-on-Thames, GB
	12-14	World Cup III	Rotsee	Luzern, Zwitserland
	24-28	WK onder 23 jaar		Linz, Oostenrijk
Augustus	25-1	WK		Chungju, KOR
September	5-8	WK Masters	Lago di Varese	Varese, Italië
Oktober	19-20	Head of the Charles	Charles River	Boston (MA), USA
November	3	November Vieren	Amstel	Amsterdam
December	7	NK Indoorroeien	Sporthallen-Zuid	Amsterdam*

[*] Wedstrijden georganiseerd door de ASR Nereus.

De volledige wedstrijdkalender is te vinden op <http://www.nereus.nl/agenda/wedstrijdkalender>.

nadrukkelijk bedanken voor zijn grote inspanningen zowel in het ON bestuur als voor het fonds, en ik ben blij dat hij ook in de toekomst nog bereid is zijn bijdrage te blijven leveren aan de Archiefcommissie en het Nereus Magazine en als vraagbaak voor de 100+ beheerders.

Namens de beide nieuwe beheerders van het Willy Bloemendal Coachfonds, Janneke van Marle en Taco Bruinsma, is Janneke van Marle ook toegetreden tot het ON bestuur.

Komend jaar zult u waarschijnlijk het eerste uitvloeisel gaan merken van het feit dat Oud-Nereus in samenwerking met Nereus een doeltreffender beleid wil gaan voeren op het gebied van werving en

acquisitie want het blijft zaak om de gezonde vereniging Nereus te blijven ondersteunen op het gebied van de bootsman (100+), de coaching (Coachfonds), de vloot en het gebouw (ON donaties) opdat wij ook in de toekomst van dichtbij of wat verder af kunnen blijven genieten van de geweldige prestaties van de roeiers van de mooiste vereniging aller tijden die immers in uw en mijn hart een permanent plekje heeft ingenomen.

Ioe hikemalaya,

Namens het bestuur van Oud Nereus,
Kees Jan Ponsen, Voorzitter

IM | Koos Schlette (1924-2012)

HAN HEIJENBROCK

We hebben veertig jaar in het zelfde oude stadje gewoond, waarvan de laatste twintig jaar als burens. De dokter en de notaris. In de groentijd van 1948 ontmoette ik hem voor het eerst. Een vrij grote slanke man die bereid was enige tijd aan ons te besteden om een indruk te krijgen van onze intelligentie en culturele bagage. In dat groentijdspel speelde hij zijn teleurstelling daarover meesterlijk. Als toonbeeld van de nette en welbespraakte intellectueel ontsnapte hem krachttermen als “donders” en “sodeju” over zo’n tekort aan inhoud. Bij een zeldzame, gunstige uitzondering gebruikte hij termen als “ferm” of “dapper”, maar tot positievere kwalificaties kwam hij niet. Met dit keurige en beheerste gedrag viel hij uiteraard op naast de meestal minder fijnzinnige benadering die wij in die tijd ondergingen. Koos Schlette was de naam; student theologie (pas later heeft hij notariaat gedaan), bibliofoon, en wat ouder dan de meesten doordat hij door onderduiken en verzetswerk, verlaat aan zijn studie was begonnen.

Zoals vaker beschreven was Nereus in die jaren nog maar een schim van wat het voor de oorlog was geweest. Vanuit onze thuisbasis in de catacomben onder de Berlagebrug, begonnen we aan de selectie voor de eerstejaars-acht. Begin 1949 werd Koos, nogal onverwacht, onze ploeggenoot. Hij zou zijn onvermoede brute krachten inzetten op zeven, als ruggensteun van ondergetekende. De Jonge Acht op de Varsity was onze enige overwinning. In ons tweede jaar wonnen we de Jonge Acht op de Koninklijke,

waarna, weer onverwacht, vier roeiers werden vervangen door de Oude Vier. Hierdoor waren we dus een oude acht geworden. Het bleek een gouden greep van coach Willebrand. Met Koos in de boot werden we kampioen en mochten naar de Europese in Milaan. In de finale tegen onder andere de semi-profs van Varese, fel toegejuicht door chauvinistische Italianen, hadden we weinig in te brengen. De eerste ervaring van roeien in het buitenland was echter geweldig.

Ik geloof dat Koos daarna afscheid heeft genomen als roeier. Hij bleef betrokken bij Nereus, dat in die tijd de status van wees had. Een oorlogskind beroofd van alles wat vroeger tot de veilige omgeving had behoord, maar dat toch weer verder moest. Als jongerejaars werden wij ons pas later bewust van de grote liefde en inspanning die voor dat oorlogsweesje werd opgebracht. Koos is toen van grote sociale betekenis geweest. Hij behoorde tot de actieve Nereusleden, die met zijn senioriteit, een uitstekende trait d’union was met de vrienden van Oud-Nereus.

Koos is na de Nereus-periode actief in de roeiwereld gebleven, als kamprechter en later als voorzitter van “De Where”. Toen hij zijn praktijk neerlegde en wij burens werden, hadden wij het vaak over “ons Nereus”, en met name over het jonge Nereus toen zijn dochter en onze zoon, daar actief waren. Over Nereus werd vaak gepraat en gefilosofeerd. Want Nereid en filosoof is hij altijd gebleven.

*Koos Schlette (rechts met de pijp in de hand)
te midden van zijn ploeggenoten op het
slotfeest van de Europese in Milaan.*

IM | Bé Kernkamp (1929-2012)

DAAN VOÛTE

Graag haal ik herinneringen op aan Bé (officieel Bernard Gerard) Kernkamp die in Nereus en het A.S.C. een kleurrijke en waardevolle rol heeft gespeeld.

Glorieuze herinneringen aan Bé als roeier zijn gering; zijn rug hield het roeien maar één seizoen vol. Hij heeft zich op andere, zeer uiteenlopende wijzen voor Nereus ingezet. Zo was hij, met strooien Varsity-hoed en gitaar, onovertroffen in zijn imitatie van Charles Trenet. En met Jan Groot, coach van de destijds befaamde overnaadse twee (Aberson, Delprat en Voûte), bood Bé het Nereusbestuur “De Zaaier” aan. Dit geweldige bronzen beeld, aangeschaft op het Waterlooplein en voorzien van de inscriptie: “Rukt voort en ziet niet om”, diende als eeuwigdurende wisselprijs voor de beste overnaadse twee. Een serieuze affaire, want de winnaar moest worden bepaald volgens de puntentelling van de Coupe Glandaz. Kleurrijk was hij zeker, maar ook waardevol.

Hij kon de zaken stevig aanpakken. Tijdens de watersnood in 1953 betrok hij op NIA een kamer met telefoon. Van daaruit dirigeerde hij zijn contacten naar diverse plaatsen in Zuid-Holland en Zeeland met de opdracht hem dagelijks te informeren wat er ter plaatse nodig was. Hij zorgde er dan voor dat dat per auto werd aangevoerd. Een organisator bij uitstek!

Kort na de oorlog was besloten tot, zeg maar, de heroprichting van Nereus. Er was de nodige improvisatie nodig om, vrijwel zonder roeiers of schepen, de A.S.R. weer op gang te krijgen. Bé was van de generatie zonder botenhuis – rücksichtslos afgebroken – en hun roeileven speelde zich af in de vochtige, koude “catacomben” onder de Berlagebrug. Het was de tijd dat de Thetis-meisjes door de herenkleedkamer moesten om bij de boten te komen. Hij was lid van de Herbouwcommissie Botenhuis, bestaande uit leden van Jong en Oud-Nereus onder leiding van Thuur Marres. Door zijn originele inzet bij het werven van fondsen, leverde hij een onmisbare bijdrage aan het nieuwe Botenhuis. Na dit project is hij nog zeker twintig jaar bestuurslid van Oud-Nereus geweest.

De laatste keer dat ik hem sprak was hij per TomTom naar ons in Lochem gekomen. Zijn onvergetelijke verhalen zullen ons altijd bijblijven.

*Kernkamp (derde van links), toen lid van de
Senaat, na het Nederlands kampioenschap
(1952) toen Nereus’ Oude Vier de uitzending
naar OS Helsinki verdiende.*

Sure we're
proud of Rembrandt.
But we prefer
modern art.

The modern art of
Investment Banking.
From Amsterdam, Holland.

KEMPEN & CO
Merchant Bank

